

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **M. V.**, zastoupen opatrovníkem Bc. D. V., zastoupení JUDr. Šárkou Bendovou, advokátkou se sídlem Karola Šliwky 125, Karviná-Fryštát, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.4.2015 č.j. MPSV-UM/8863/15/4S-MSK, o příspěvek na péči,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci byl snížen příspěvek na péči ze 4.000,- Kč na 800,- Kč měsíčně z důvodu nového posouzení stupně závislosti.

[2] U zdejšího soudu byla v zákonné lhůtě podána žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí, ve které bylo zpochybněno objektivní a správné posouzení zvládání základních životních potřeb. Žaloba byla odůvodněna tím, že žalobce byl

v průběhu správního řízení 3x posuzován a ve třech případech se posudková komise shodla pouze na jediném nezvládání základních potřeb, a to péče o domácnost. Ostatní aktivity posoudila až v odvolání a přezkumném řízení. Celkově v průběhu řízení různými komisemi byla posouzena neschopnost žalobce zvládat tyto aktivity: péče o domácnost (shoda 3x), osobní aktivity (shoda 2x), stravování, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a komunikace. V počátečním stadiu řízení nebyl žalobce posouzen psychologem, posudková komise vycházela pouze z lékařských zpráv a materiálů. Stejně tak nebyl v odvolacím řízení vyšetřen. Stalo se tak až teprve v přezkumném řízení MUDr. N. 24.9.2014, kdy toto nekoresponduje se skutečností, neboť žalobce byl vyšetřen na 2x, a to 24.9. a 30.9.2014. Žalobce má za to, že ani tento posudek, který vyšel z toho, že nezvládá 3 potřeby (komunikace, osobní aktivity, péče o domácnost) nekoresponduje se skutečným stavem. V době, kdy probíhalo přezkumné řízení, probíhalo u Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, řízení o jeho svéprávnosti a žalobce byl v tomto řízení vyšetřen 25.9.2014, tedy mezi vyšetřeními ve správním řízení MUDr. N. a znalkyní MUDr. K. Dále je odkaz na znalecký posudek MUDr. K.; na základě znaleckého posudku byl žalobce omezen ve svéprávnosti tak, že není schopen činit žádná právní jednání s výjimkou právně jednat v běžných záležitostech každodenního života. Ve správním řízení lékař dospěl k závěru, že u žalobce se jedná o středně těžkou mentální retardaci, ale z více zdrojů potvrzenou lehkou mentální retardaci, zatímco soudní znalkyně dospěla k závěru, že se jedná o trvalou duševní poruchu, kdy není schopen samostatného života bez pomoci, není schopen samostatně jednat v běžných záležitostech každodenního života. Navrhuje, aby byl ve věci ustanoven znalec z oboru psychiatrie. Žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí jak odvolacího orgánu, tak orgánu I. stupně a zaplatit žalobci náklady řízení k rukám právní zástupkyně.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 5.10.2015 popřel oprávněnost žalobních bodů v žalobě, odkázal především na posouzení posudkovou komisí MPSV ČR a navrhl žalobu zamítnout.

II.

[4] Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě č.j. MPSV-UP/1169770/13/AIS-SSL ze dne 26.7.2013, kterým byl příspěvek na péči snížen ze 4.000,- Kč na 800,- Kč měsíčně od srpna 2013 dle ust. § 7 a § 14 zákona o sociálních službách, potvrdil. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že v rámci odvolacího řízení stupeň závislosti posoudila posudková komise MPSV ČR dne 18.10.2013 tak, že posuzovaný je závislý na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I., neboť vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči u čtyř základních životních potřeb, tj. oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o domácnost. Odvolací orgán ve věci rozhodl dne 5.11.2013 tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí potvrdil. V rámci přezkumného řízení ministryně práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 14.4.2014 rozhodnutí odvolacího správního orgánu ze dne 5.11.2013 zrušila a věc vrátila odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. Jako důvod zrušení bylo zjištěno pochybení v postupu posudkové komise, neboť nebylo řádně odůvodněno snížení příspěvku a nebylo podrobné vyjádření se k odlišnému hodnocení. Proto posudková komise znovu závislost posoudila dne

25.3.2015 se stejným závěrem, že se jedná o lehkou závislost a vyžaduje každodenní pomoc a dohled u tří základních životních potřeb – komunikace, osobní aktivity, péče o domácnost.

III.

[5] Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby v*

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

[6] Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

a) mobilita,

b) orientace,

c) komunikace,

d) stravování,

e) oblékání a obouvání,

f) tělesná hygiena,

g) výkon fyziologické potřeby,

h) péče o zdraví,

i) osobní aktivity,

j) péče o domácnost.

[7] Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

[8] Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

[9] Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) *Mobilita:*

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

*životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v **příjemném standardu**. Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v příjemném standardu.*

V.

[11] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že

- žalobci byl rozhodnutím dne 8.11.2007 zvýšen příspěvek na péči z 2.000,- Kč na 4.000,- Kč měsíčně, neboť byl u něj zjištěn stupeň závislosti jako středně těžký II.,
- v r. 2008 byl stupeň závislosti znovu hodnocen jako středně těžký II., a proto došlo k zamítnutí žádosti o zvýšení příspěvku na péči rozhodnutím ze dne 27.10.2008; nadále byla posouzena potřeba pomoci při úkonech soběstačnosti: komunikace slovní, písemná a neverbální, orientace vůči jiným fyzickým osobám v čase a mimo přirozené prostředí, nakládání s penězi nebo jinými cennostmi, obstarávání osobních záležitostí, uspořádání času, plánování života, zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, běžný úklid v domácnosti, péče o prádlo, přepírání drobného prádla, péče o lůžko, obsluha běžných domácích spotřebičů, manipulace se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. Všechny ostatní úkony soběstačnosti svede.
- oznámením ze dne 3.4.2013, doručeno 8.4.2013, bylo zahájeno z moci úřední správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči,
- dne 18.4.2013 bylo provedeno sociální šetření, kdy informace podávala matka posuzovaného,
- dle posudkového lékaře OSSZ Karviná ze dne 17.6.2013 posuzovaná osoba potřebuje pomoc při čtyřech základních životních potřebách: d) stravování, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, j) péče o domácnost,
- dne 26.7.2013 (právní moc 8.11.2013), Úřad práce – Krajská pobočka v Ostravě rozhodl o snížení předmětné dávky ze 4.000,- Kč na 800,- Kč měsíčně od srpna 2013,
- proti výše uvedenému rozhodnutí podáno odvolání s namítaným nezvládnutím komunikace, oblékání, obouvání a osobní aktivity,
- založen posudek PK MPSV ČR ze dne 18.10.2013 o obsahu, že je hodnoceno jako nezvládané e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost,

- žalovaný správní orgán na základě výše uvedeného posudku posudkové komise MPSV ČR rozhodl dne 5.11.2013 (vypraveno dne 6.11.2013) tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Založeno rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí ze dne 14.4.2014, která rozhodla ve zkráceném přezkumném řízení tak, že rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5.11.2013 č.j. MPSV-UM/15393/13/4S-MSK zrušila a věc vrátila ministerstvu k novému projednání s odůvodněním, že řízení bylo zahájeno k podnětu opatrovnice, která poukázala na to, že IQ účastníka řízení, které má hodnotu 55, jak je uvedeno v odůvodnění rozhodnutí, není pravdivé a přiložila novou psychologickou zprávu ze dne 13.2.2014, kde je uvedeno IQ 40, tedy v pásmu středně těžké mentální retardace. V odůvodnění bylo zdůrazněno, že posudková komise vycházela z nálezu 11 roků starého, mohlo dojít k posudkově významným změnám, které jsou podporovány nově předloženým nálezem, a na základě toho tedy nebyl dostatečně objektivizován zdravotní stav. Dále bylo zdůrazněno, že jedná-li se o snížení stupně závislosti, je třeba podrobně odůvodnit, které úkony posuzovaný zvládá či nezvládá a podrobně se vyjádřit k odlišnému hodnocení,
- vzhledem k výše uvedenému byl znovu zdravotní stav, resp. stupeň závislosti posuzován posudkovou komisí MPSV v Ostravě dne 25.3.2015 v jiném složení komise. Posudková komise se odvolala na vyšetření praktické lékařky ze dne 14.5.2013, znalecký posudek psychiatra ze dne 20.1.2002, komplexní vyšetření v psychiatrické ambulanci 30.1.2012, kontrolní vyšetření v psychiatrické ambulanci 25.4.2013, psychologické vyšetření ze dne 13.2.2014, posuzovaný byl dne 13.8.2014 přešetřen přítomným odborným lékařem psychiatrem, a dále na vyšetření v psychologické ambulanci na žádost PK dne 24.9.2014. Na základě uvedených odborných lékařských nálezů posudková komise jako nezvládané zhodnotila pouze 3 základní životní potřeby – c), i) a j). Odvolala se na sociální šetření ze dne 18.4.2013, kde uvedeno, že žadatel komunikoval, předčítá babyčce z tisku, při vyšetření v komisi dne 13.8.2014 zjištěno, že má řeč v normě, obsahově odpovídá správně, je schopen napsat jednoduchou větu, podepsat se, schopen přijmout telefonní hovor, není však schopen sám vytočit správné telefonní číslo a dále není schopen správně reprodukovat text. Nezvládá základní životní potřebu osobní aktivity. Ze zdravotního hlediska není odůvodnitelné, aby nezvládal mobilitu, neboť je chodící, chůze je stabilní, chodí bez kompenzačních pomůcek, nemá omezení hybnosti horních ani dolních končetin, základní životní potřebu b) orientace, neboť se orientuje v prostředí – zde odkaz na sociální šetření, v PK dne 13.8.2014 objektivně zjištěno, že je orientován místem, časem i osobou, zrakem i sluchem, základní životní potřebu d) stravování je schopen zvládat, neboť se sám nají, používá lžičku a vidličku, připravené jídlo, které je nakrájeno a naporcováno, sní sám, a z vyšetření v komisi ze dne 13.8.2014 vyplývá, že je schopen připravit si jednoduché jídlo, namazat pečivo, uvařit kávu, není tedy medicínského důvodu nezvládat tuto základní životní potřebu. Zvládá i oblékání a obouvání, sám se obleče a svleče, obuje a vyzuje obuv, zapne si knoflík, zaváže tkaničky, ze sociálního šetření vyplývá, že je schopen si vybrat oblečení přiměřené okolnostem, není

medicínského důvodu nezvládání této životní potřeby. Zvládá tělesnou hygienu, s odkazem na sociální šetření, kde uvedeno, že ranní hygienu zvládá sám, sám se holí, sám se vykoupe. U jednání PK dne 13.8.2014 objektivně zjištěno, že zvládá celkovou hygienu, umí regulovat teplotu vody. Zvládá i výkon fyziologické potřeby, sám se vyprázdní a provede očistu. Má zachované dostatečné tělesné, duševní, mentální i smyslové schopnosti pro zvládání této základní životní potřeby. Při hodnocení péče o zdraví dle výsledku sociálního šetření mu léky podává matka. Dle vyšetření posuzovaného u PK dne 13.8.2014 objektivně zjištěno, že léky z psychiatrické indikace jsou mu podávány jen dle potřeby. Lék na alergii je mu podáván pouze sezónně, nejedná se tedy o každodenní potřebu, proto je nutno hodnotit jako zvládanou. Posuzovaný byl při jednání dne 13.8.2014 v posudkové komisi vyšetřen přísedícím psychiatrem za přítomnosti opatrovnice. Bylo rozhodnuto provést nové psychologické vyšetření, které se uskutečnilo 24.9.2014 se závěrem, že se jedná o lehkou mentální retardaci, IQ = 53, což potvrdilo diagnózu stanovenou již dříve dvěma nezávisle na sebe vyšetřujícími psychiatry, a na základě toho nemá nález z psychologického vyšetření ze dne 13.2.2014 validitu – nejedná se o středně těžkou mentální retardaci, ale z více zdrojů potvrzenou lehkou mentální retardaci. U posuzovaného se tedy jedná o lehkou závislost.

[12] Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadených rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[13] Soud přisvědčil žalobci, že v průběhu správního řízení byl hodnocen ve schopnosti zvládání základních životních potřeb odlišně. Soud pro přehlednost hodnocení vyobrazuje v následující tabulce:

	OSSZ 17.6.2013	PK MPSV 18.10.2013	25.3.2015
a) mobilita.....			
b) orientace.....			
c) komunikace.....			X.....
d) stravování.....	X.....		
e) oblékání a obouvání.....		X.....	
f) tělesná hygiena.....		X.....	
g) výkon fyz. potřeby.....	X.....		
h) péče o zdraví	X.....		
i) osobní aktivity		X.....	X.....
j) péče o domácnost	X.....	X.....	X.....

[14] Žalovaný napadené rozhodnutí opřel o posudek posudkové komise MPSV ze dne 25.3.2015. Posudková komise tento posudek vypracovala na základě zdravotní dokumentace, přičemž soud odkazuje na vyšetření v psychologické ambulanci

PhDr. et PhDr. N v září 2014 k žádosti posudkové komise, a dále soud zdůrazňuje, že žalobce byl přítomen jednání posudkové komise dne 13.8.2014, u které byl přešetřen přítomným psychiatrem. Posudková komise MPSV byla při hodnocení zdravotního stavu a schopnosti zvládat základní životní potřeby řádně obsazena v souladu s ust. § 16b zákona č. 582/1991 Sb. Soud nemá důvod zpochybňovat erudici této komise ani její procesní postup, jestliže si vyžádala nové psychologické vyšetření, žalobce u svého jednání vyšetřila přítomným psychiatrem. Je pravdou, že různá hodnocení zvládání základních životních potřeb v průběhu správního řízení, tak jak je uvedeno v odstavci [14] tohoto rozsudku, na první pohled nepřisvědčuje o přesvědčivosti posouzení, nicméně s ohledem na aktuální podklady pro jednání dne 25.3.2015 soud závěry vyslovené při tomto jednání komise nezpochybnil.

[15] Soud nepřisvědčil, že posouzení zdravotního a psychického stavu nebyla provedena v souladu se zákonem o sociálních službách. Právě naopak, posudková komise hodnotila zdravotní stav dle kritérií daných pro posouzení zvládání základních životních potřeb, za tím účelem žalobce sama vyšetřila a vyžádala nové psychologické vyšetření. Na tom nic nemění odkaz žaloby na znalecký posudek MUDr. K., který byl vypracováván zcela za jiným účelem, bez přihlédnutí ke kritériím v zákoně o sociálních službách a vyhlášce, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (505/2006 Sb.). Naopak pokud se v některých bodech setkal s posouzením shodných úkonů jako při posuzování zvládání základních životních potřeb, byla dle soudu vyjádřena shoda. Např. ve znaleckém posudku je uvedeno, že selhává v orientovanosti mimo známé prostředí, nikoliv tedy v obvyklém prostředí, jak se posuzuje pro potřeby příspěvku na péči. Základní životní potřeba komunikace je shodně posouzena (nezvládána). Shodně je posouzena neschopnost zvládání osobních aktivit a péče o domácnost. Znalecký posudek pak vůbec se nezabýval dalšími úkony hodnotitelnými pro příspěvek na péči jako stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkonem fyziologické potřeby, péčí o zdraví. Soud se zcela ztotožnil s názorem žalovaného o úplnosti a objektivnosti posouzení posudkovou komisí, a proto nevyhověl důkaznímu návrhu o ustanovení znalce z oboru psychiatrie.

[16] Posudková komise jako nezvládanou základní životní potřebu vyhodnotila:

- a) mobilitu, neboť žalobce nemá omezení v pohybu, je schopen chůze bez kompenzačních pomůcek;
- b) orientaci, neboť u jednání komise byl orientován místem, časem i osobou, zrakem i sluchem, a tuto základní životní potřebu zvládal v přijatelném standardu. Při hodnocení této základní životní potřeby je kladen důraz na zvládání orientace v obvyklém prostředí;
- d) stravování, neboť tato není spojena se schopností připravit si jídlo, nýbrž schopností pouze nápoj si nalít, stravu naporcovat, najíst se a napít, prostě vybrat si ke konzumaci již hotový pokrm;
- e) oblékání a obouvání, neboť při jednání komise ověřeno, že si zapne knoflík, zaváže si tkaničky, sám se obleče i vysvleče, obuje i zuje, je schopen si vybrat přiměřené oblečení a není medicínský důvod toto nezvládat;
- f) tělesnou hygienu, neboť sám zvládá ranní hygieny, sám se osprchuje, sám reguluje teplotu vody, sám se holí;
- g) fyziologickou potřebu, neboť není medicínského důvodu toto nezvládat, a zvládání je podepřeno i výsledkem sociálního šetření;

h) péče o zdraví, neboť žalobce neužívá žádné léky každodenně, jen přechodně, např. v období zvýšených alergenů, což zástupce potvrdil i u jednání soudu.

[17] Soud v tomto řízení s ohledem na odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnotil, zda posudek posudkové komise ze dne 25.3.2015 je přesvědčivý a úplný. Soud nemá pochybnost o odbornosti posudkové komise a její způsobilosti hodnotit omezení způsobené onemocněním žalobce ve vztahu k právní úpravě příspěvku na péči. Soud posudek, jak již ostatně vyznělo z výše uvedeného, nezpochybnil a přisvědčil žalovanému správnímu orgánu, že rozhodl na základě úplného zjištění skutkového stavu věci. Vzhledem k uvedenému soud žalobu zamítl ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

[18] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalovanému správnímu orgánu náhrada nákladů řízení přiznána nebyla, neboť mu žádné nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 23. března 2016

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně